

Кіршова О.В.

Сучасні цілі та завдання професійно орієнтованої мовної підготовки фахівців для вищих навчальних закладів

*Кіршова Ольга Володимирівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри германської філології
Чорноморський державний університет ім. Петра Могили, м. Миколаїв, Україна*

Анотація. У статті узагальнені цілі професійно орієнтованої мовної підготовки магістрантів за спеціальністю „Мова і література (німецька)”. Визначені завдання, що мають бути вирішені в ході цієї підготовки. Особлива увага приділяється реалізації міжпредметних зв'язків практичних занять з іноземної мови та дисциплін психолого-педагогічного циклу.

Ключові слова: магістранти, професійно орієнтована комунікативна компетентність, мовленнєва компетентність, професійна підготовка

Вступ. Оновлення змісту іншомовної педагогічної освіти на тлі процесів глобалізації та інтеграції України у світовий освітній простір підвищує вимоги до підготовки професійно компетентного викладача. Це підкреслює особливу важливість формування та розвитку відповідних компетентностей майбутніх викладачів німецької мови, з тим, щоб вони могли відповідним чином задовольняти потреби студентів у своїй професійній діяльності. Проте цьому перешкоджає недостатня розробленість методики навчання магістрантів (осіб, які набувають знань та умінь, передбачених програмою підготовки магістра і по закінченню терміну навчання мають право на викладання двох іноземних мов та літератури в навчальних закладах I-IV рівнів акредитації та на вступ до аспірантури).

Короткий огляд публікацій з теми. Слід зазначити, що проблема формування професійної компетентності майбутніх учителів на практичних заняттях з іноземної мови (ІМ) була об'єктом дослідження у працях багатьох авторів. Так, робота Т. Стеченко (2004) присвячена формуванню професійно орієнтованої англомовної граматичної компетентності майбутніх учителів. О. Пінська (2001) при формуванні професійної компетентності зосереджує увагу на писемній комунікації. В. Перлова (2007) запропонувала методику формування у майбутніх учителів англійської мови професійно орієнтованих слухово-вимовних навичок. На ту ж групу фахівців розраховане дослідження Л. Гайдукової (2008), де описані шляхи формування професійно орієнтованої компетентності в діалогічному мовленні. І. Корейба (2011) розкрила потенціал Інтернет-ресурсів у навчанні професійного читання майбутніх учителів німецької мови.

Проте здійснені дослідження не враховують специфіки професійної підготовки магістрантів, тобто науково-педагогічних кадрів, які працюватимуть у вищій школі. Вищевикладене дає підставу стверджувати, що проблема формування професійних компетентностей майбутніх викладачів все ще залишається недостатньо теоретично і практично дослідженою. Оскільки, за формулюванням Е. Азімова та А. Щукіна [1, с. 394], заздалегідь спланований результат діяльності – це мета, ми пропонуємо розпочати з визначення мети навчання магістрантів.

Мета даної статті полягає в узагальненні цілей професійно орієнтованої мовної підготовки магістрантів за спеціальністю «Мова і література (німецька)» і визначенні завдань, що мають бути вирішені в ході цієї підготовки.

Основний матеріал дослідження. Розглянемо різні точки зору вчених на організацію професійної підготовки викладачів для вищих навчальних закладів та визначення її особливостей. А. Домашнев, К. Вазбуцька та Н. Зикова [7, с. 7] вважають, що головною метою навчання іноземної мови у вищому мовному навчальному закладі є практична мовна підготовка, оскільки з нею пов'язана майбутня діяльність викладача – навчання студентів практичного володіння іноземною мовою.

Проте дослідження інших вчених вказують на необхідність формування професійної компетентності майбутніх філологів. На думку Н. Гальскової, професійна компетентність – це здатність ефективно здійснювати свою викладацьку (навчальну) діяльність. Показником сформованості цієї компетентності є професійна майстерність викладача, що складається з сукупності професійних знань та умінь застосовувати на практиці ці знання, переносити знання і вміння, що набуваються, у нові умови навчання, а також позитивне відношення до своєї професійної діяльності [4, с. 117].

Більш комплексно розглядають професійну підготовку Е. Азімов та А. Щукін [1, с. 263-264], які визначають професійну компетентність як одну із основних цілей навчання у педагогічному ВНЗ, що складається з а) мовної компетентності, б) мовленнєвої та комунікативної компетентності, в) методичної компетентності. О. Кавнатська [5, с. 10] мету навчання у вищому мовному навчальному закладі вбачає у формуванні професійно орієнтованої іншомовної комунікативної компетентності, до складу якої дослідниця відносить мовну, мовленнєву, компенсаційну, стратегічну, соціокультурну та предметну компетентності.

Ми, у свою чергу, трактуємо поняття „компетентність“ та „компетентність“ на основі визначення авторів підручника „Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика“ [6, с. 37-38], де *компетентність* – реалізаційна здатність особи, динамічна комбінація знань, розуміння, умінь, цінностей, інших особистих якостей, що описує результати навчання за освітньо-професійною програмою і лежить в основі кваліфікації випускника; *компетенція* – повноваження особи, коло її службових та інших прав та обов'язків. До того ж ми вважаємо професійну компетентність **кінцевою** метою навчання у вищому навчальному закладі, але дослідження усіх складових такого складного процесу, як процес системної професійної підготовки майбутнього викладача, виходить за межі однієї статті. Саме тому було вирішено більш детально дослідити цілі, що мають бути досягнуті у

ході практичних занять з ІМ і педагогічної практики, тобто цілі професійно орієнтованої мовної підготовки.

Так автори "Програми...2004" [16, с. 15] вважають, що метою практичного курсу німецької мови є формування іншомовної комунікативної компетенції в міжкультурних (загальнокультурних, академічних та фахово-професійних) ситуаціях. До складу іншомовної комунікативної компетенції автори "Програми...2004" відносять мовну, мовленнєву, соціокультурну, навчальну і професійно орієнтовану комунікативну компетенції.

Деяко подібно трактує комунікативну компетенцію вчителя ІМ і Н. Соколова [12, с.15]. Вона також розглядає професійну компетенцію вчителя ІМ як складник його іншомовної комунікативної компетенції і доводить, що однією із задач професійної підготовки є формування саме білінгвальної професійної компетенції. За формування білінгвальної професійної компетенції виступає і О. Бігич [2], проте обидві дослідниці [2; 12] трактують термін "білінгвальна професійна компетенція" як наявність у вчителя інтегративних знань (сучасної філософії та політики освіти, особливостей міжкультурного спілкування в рідній країні та країнах вивчаних мов, вітчизняної та зарубіжної методики викладання іноземних мов), а також умінь професійно орієнтованого міжкультурного спілкування. Можливо таке трактування пов'язано з тим, що їх роботи присвячені освіті майбутніх вчителів ІМ початкової школи.

Ми ж вважаємо, що шляхом реалізації міжпредметних зв'язків практичних занять з ІМ та дисциплін психолого-педагогічного циклу у магістратурі можна досягти більших результатів, ніж здатність до комунікації ІМ в професійних ситуаціях. У цьому ми спираємось на "Програму...2004", де вказано, що у практичному курсі ІМ магістранти мають навчитися оцінювати придатність текстів для навчальних цілей, розробляти вправи, диктанти, конспекти занять, пояснювати правила, семантизувати нову лексику і т.і. [16, с. 184].

Не менш важливим на 5 курсі ми вважаємо розвиток мовленнєвої компетентності магістрантів. Услід за О. Тарнопольським [14, с. 26] зазначимо, що розвиток мовленнєвої компетентності на просунутому етапі (1,5-2 роки до кінця навчання, включаючи магістратуру), це саме розвиток, а не формування, оскільки тут удосконалюються та ускладнюються ті ж вміння, які формувалися на початковому та основному етапах.

Задекларований у "Програмі...2004" рівень володіння мовою випускника вищого мовного навчального закладу (С₂) визначено у так: "Може розуміти без утруднень практично все, що чує, або читає. Може вилучити інформацію з різних усних чи письмових джерел, узагальнити її і зробити аргументований виклад у зв'язній формі. Може висловлюватись спонтанно, дуже швидко і точно, диференціюючи найтонші відтінки смислу у досить складних ситуаціях" [16]. Це найвищий рівень володіння мовою, і магістранти не завжди досягають його. Саме тому розвиток іншомовної комунікативної компетентності магістрантів і підвищення рівня сформованості таких її складових, як мовленнєва компетентність (МК) та професійно орієнтована комунікативна компетентність (ПОКК)

мають стати **метою навчання магістрантів** у рамках практичних занять з ІМ і під час їхньої педагогічної практики. До речі, схожу ідею що до „двонаправленої моделі навчання ІМ“ висвітлює у своїй роботі С. Роман [11, с. 41].

Конкретизуючи дані терміни зазначимо, що під „мовленнєвою компетентністю“ ми розуміємо здатність магістрантів до реалізації різних видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання, письмо та медіації/перекладу) в усіх сферах і ситуаціях спілкування. „Професійно орієнтована комунікативна компетентність“ визначається нами як сукупність професійно-педагогічних умінь, які забезпечують готовність викладача до здійснення навчальної діяльності, і володіння ним ІМ як засобом професійної комунікації у полікультурному та багатомовному освітньому просторі.

Та при всій різноманітності думок про те, як краще готувати майбутніх учителів/викладачів іноземної мови у вищому навчальному закладі, більшість дослідників (О. Бігич, В. Шевяков, Н. Языкова) підкреслюють думку про неможливість успішного вирішення цієї проблеми без наукового опису праці вчителя/викладача, без вияву основних складових його професійної діяльності.

Тут слід зазначити, що діяльність вчителя іноземної мови є предметом спеціального вивчення багатьох вчених (М. Бородулина, И. Зимняя, Е. Пассов, И. Раппорт, Е. Розенбаум та ін.). Дослідження цих науковців є для нас основою, оскільки магістранти вже мають ступінь бакалавра, отже вони є по суті вчителями іноземної мови, які володіють основними професійно-методичними знаннями та вміннями.

Аналіз професійно-методичної діяльності вчителя іноземної мови, проведений Н. Языковою [15, с. 51], дозволив виділити її основні структурні елементи: професійні знання, навички і уміння та професійно-педагогічну спрямованість особистості вчителя. На наш погляд сама структура діяльності викладача не відрізняється від структури діяльності вчителя, різниця полягає у рівні складності професійної діяльності.

Розглянемо структурні елементи професійно-методичної діяльності викладача ІМ більш детально. Центральним елементом у структурі діяльності викладача іноземної мови є знання, що мають поліморфну структуру і включають загальні знання, предметні знання, знання про об'єкт навчання, загальні педагогічні знання та методичні знання. Усі ці знання, разом із процедурними та методологічними, складають систему професійних знань викладача іноземної мови. При цьому системоутворюючим елементом є методичні знання, оскільки знання іноземної мови, педагогіки, психології та інших базових і суміжних з методикою наук набувають певної методичної спрямованості. Знання суміжних наук не використовуються у чистому вигляді: вони інтегруються, трансформуються через призму методичних ідей, концепцій, принципів навчання, утворюючи систему професійних знань викладача іноземної мови [15, с. 50].

Другим компонентом у структурі діяльності викладача іноземної мови є професійні навички й уміння, які зазвичай визначаються згідно з основними (комунікативно-навчальною, розвиваючо-виховною, конс-

труктивно-планувальною, гностичною, організаторською) функціями викладача іноземної мови [2; 9].

З огляду на це, основні практичні навички й уміння викладача іноземної мови охоплюють:

– комунікативно-навчальні навички й уміння застосовувати різноманітні навчальні методи, форми, прийоми і сучасні технології навчання студентів іншомовної мовленнєвої діяльності (комунікативно-навчальна функція);

– проєктувальні навички й уміння вирішувати завдання формування та розвитку інтелектуальної та емоційно-вольової сфер особистості студента, його пізнавальних та розумових сил на матеріалі іноземної мови, а також вирішувати завдання виховання студентів засобами іноземної мови й іншомовної культури (розвиваючо-виховна функція);

– конструктивно-планувальні навички й уміння планувати і творчо конструювати процес іншомовної освіти в цілому, а також її конкретних аспектів (навчального, пізнавального, виховного, розвиваючого) з урахуванням особливостей студентів; планувати навчально-комунікативну діяльність студентів на занятті і в позааудиторній роботі; комплексно здійснювати різні види (мотивуючий, регулюючий, розвиваючий, формуючий) індивідуалізації іншомовної освіти студентів (конструктивно-планувальна функція);

– гностичні навички й уміння аналізувати вітчизняні й зарубіжні навчально-методичні комплекси з іноземної мови для вищої школи; добирати підручник, який відповідає віковим особливостям студентів; прогнозувати труднощі засвоєння ними мовленнєвого матеріалу з урахуванням особливостей як студентів, так і умов навчання у вищому навчальному закладі; об'єктивно оцінювати зміст і засоби іншомовної освіти студентів; вивчати та узагальнювати досвід вітчизняної і зарубіжної іншомовної освіти у вищій школі (гностична функція);

– організаційні навички й уміння реалізовувати плани (занять, робочі плани, плани позааудиторної роботи) з урахуванням особливостей студентів; творчо розв'язувати методичні завдання в процесі іншомовної освіти з урахуванням провідних характеристик студентів; вносити до планів методично правильні корективи з метою досягнення бажаного результату, виходячи з цілей іншомовної освіти у вищій школі (організаторська функція в органічному зв'язку з гностичною та конструктивно-планувальною функціями).

На думку Н. Язикової [15, с. 51], професійні знання та професійно-методичні навички й уміння складають когнітивну основу діяльності вчителя, але не вичерпують її. Не менш значущим є третій компонент – професійно-педагогічна спрямованість особистості викладача іноземної мови, яка є системою ставлення особистості до себе як суб'єкта професійної та мовленнєвої діяльності, позитивного ставлення до студента як мовленнєвого партнера в міжособовому та педагогічному спілкуванні, системою мотивів та інтересу до професійної діяльності та сукупністю особистих якостей викладача.

Тут ми спираємось на думку Л. Михайлової [8], що професійно-педагогічна спрямованість особистості викладача є провідною системоутворюючою властивістю, яка виражає його всебічну орієнтованість у

педагогічній праці і виступає в інформаційній обізнаності щодо сфери і суті педагогічного процесу, позитивному ставленні до професії, схильності і потреби до професійно-педагогічного спілкування.

Услід за Бігич О. [3, с. 202] ми вважаємо, що формування професійно-педагогічної спрямованості особистості майбутнього викладача іноземної мови може бути достатньо ефективним у процесі вивчення іноземної мови, якщо в цьому процесі реалізуються сукупні психолого-педагогічні умови: наявність професійно орієнтованого змісту в контексті роботи зі знаковою інформацією; моделювання ситуацій розумової діяльності магістрантів із визначенням предметного, технологічного і рефлексивного аспектів педагогічної діяльності; послідовність трансформації мотивів магістрантів із навчально-пізнавальних у професійно та особистісно значущі.

Перераховані вище структурні елементи (професійні знання, навички, уміння та професійно-педагогічна спрямованість особистості викладача іноземної мови) утворюють модель процесу навчання (викладання).

Дослідниками виділено різну кількість рівнів професійної компетенції вчителя іноземної мови, які характеризують ступінь його просування в професіоналізмі. Так, О. Кавнатська виділяє шість рівнів сформованості іншомовної професійної комунікативної компетенції: рівень обмеженого професійного спілкування, допороговий рівень, пороговий рівень, пороговий просунутий рівень, професійно достатній рівень, рівень вільного професійного спілкування [5, с. 10].

У запропонованій Н. Соколовою п'ятирівневій шкалі (мінімальний рівень, пороговий рівень, просунутий рівень, професійно достатній рівень та рівень компетентного професіонала) професійну компетенцію вчителя ІМ описано в термінах професійно орієнтованих комунікативних умінь рідного й іноземного мовлення в чотирьох видах МД [13, с. 11]. Запропоновані цими російськими дослідницями шкали є, безперечно, сучасними. Авторки створили їх, спираючись на загальноєвропейську шкалу рівнів сформованості ІКК. Але ми вважаємо ці розробки незручними з точки зору оцінювання результатів навчання у ВНЗ.

Оскільки, услід за Ю. Пасовим, ми розуміємо компетентність як систему знань, навичок та вмінь, то і окреслені цим вченим три рівні професіоналізму вчителя – грамотність (знання), ремесло (навички) й майстерність (вміння) є, на наш погляд, більш зрозумілими [10, с. 25]. Тому ми вважаємо, що рівень ПОКК магістрантів має відповідати рівню майстерності (система методичних умінь, що забезпечують виконання професійних функцій).

Відповідно до вищенаведеного у ході професійно орієнтованої мовної підготовки магістрантів ми маємо вирішити такі **завдання**:

1) поглиблювати професійні знання магістрантів (предметні, методичні, процедурні та методологічні);

2) удосконалювати професійно-методичні навички та уміння майбутніх викладачів вищих навчальних закладів;

3) розвивати ІКК магістрантів, що складається з мовної, мовленнєвої, соціокультурної, навчальної, комунікативної та професійно-орієнтованої компете-

нції на рівні методичної майстерності, приділяючи особливу увагу МК та ПОКК майбутніх філологів;

4) формувати особистість магістрантів шляхом активного та цілеспрямованого впливу на мотиваційну сферу їх навчальної діяльності в вищому мовному навчальному закладі;

5) розвивати їх пізнавальні, наукові та особистісні інтереси в галузі обраної ними професії;

б) виховувати моральну готовність випускників до роботи у вищому навчальному закладі.

Висновки. Навчання магістрантів у рамках курсу практичних занять з ІМ передбачає інтегративне і поступове вдосконалення ІКК та усіх її складників.

Особливу увагу тут слід приділити професіоналізації навчального процесу, тобто цілеспрямованому розвитку ПОКК магістрантів. Оскільки чинні Типові програми висувають високі вимоги до рівня володіння мовою випускників вищих мовних навчальних закладів, мовленнєва компетенція магістрантів також має набути подальшого розвитку та вдосконалення.

Подальшими розвідками у цьому напрямку може стати розробка методик, які сприятимуть формуванню професійно-орієнтованих навичок і вмінь на основі набутої системи знань, з метою реалізації цілей професійної підготовки майбутніх викладачів іноземної мови.

ЛІТЕРАТУРА (REFERENCES TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

1. Азимов Э.Г. Словарь методических терминов (теория и практика преподавания языков) / Э.Г. Азимов, А.Н. Шукин. – СПб.: Златоуст, 1999. – 472 с.
Azimov E.G. Slovar metodicheskikh terminov (teoriya i praktika prepodavaniya yazykov) [Dictionary methodological terms (theory and practice of language teaching)] / E.G. Azimov, A.N. Schukin. – SPb.: Zlatoust, 1999. – 472 s.
2. Бігич О.Б. Методична освіта майбутнього вчителя іноземної мови початкової школи: Монографія / Оксана Борисівна Бігич. – К.: Вид. центр КНЛУ, 2004. – 278 с.
Bigich O.B. Metodichna osvita maybutnogo vchitelya inozemnoyi movi pochatkovoyi shkoli [Articles formation of future teachers of foreign language elementary school]: Monografiya / Oksana Borisivna Bigich. – K.: Vid. tsentr KNLU, 2004. – 278 s.
3. Бігич О.Б. Основні структурні елементи професійно-методичної діяльності / О.Б. Бігич // Вісник КДЛУ: Серія „Педагогіка та психологія”. – 2000. – №2. – С. 193-202.
Bigich O.B. Osnovni strukturni elementi profesiyino-metodichnoyi diyalnosti [The basic building blocks of professional and methodological activity] / O.B. Bigich // Visnik KDLU: Seriya „Pedagogika ta psihologiya”. – 2000. – №2. – S. 193-202.
4. Гальскова Н.Д. Современная методика обучения иностранным языкам / Наталья Дмитриевна Гальскова. – М.: Аркти-Глосса, 2000. – 165 с.
Galskova N.D. Sovremennaya metodika obucheniya inostrannym yazykam [Modern methods of teaching foreign languages] / Natalya Dmitrievna Galskova. – M.: Arkti-Glossa, 2000. – 165 s.
5. Кавнатская Е.В. Социокультурные аспекты развития умений профессионально-делового общения специалистов в области обучения иностранным языкам: автореф. дис. на соискание учёной степени канд. пед. наук: спец. 13.00.02 „Теория и методика обучения иностранным языкам“ / Е.В. Кавнатская. – М., 1999. – 16 с.
Kavnatskaya E.V. Sotsiokulturnye aspekty razvitiya umeniy professionalno-delovogo obscheniya spetsialistov v oblasti obucheniya inostrannym yazykam [Social and cultural aspects of development of professional skills, business communication professionals in the field of foreign language teaching]: avtoref. dis. na soiskanie uchyonoy stepeni kand. ped. nauk: spets. 13.00.02 „Teoriya i metodika obucheniya inostrannym yazykam“ / E.V. Kavnatskaya. – M., 1999. – 16 s.
6. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів/ Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін./ під ред. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.
Metodika navchannya inozemnih mov i kultur: teoriya i praktika [Methods of teaching foreign languages and cultures: Theory and Practice]: pidruchnik dlya stud. klasichnih, pedagogichnih i lingvistichnih universitetiv/ Bigich O.B., Borisko N.F., Boretska G.E. ta in./ pid red. S.Yu. Nikolaevoyi. – K.: Lenvit, 2013. – 590 s.
7. Методика преподавания немецкого языка в педагогическом ВУЗе: из опыта работы / [А.И. Домашнев, К.Г. Вазбуцкая, Н.И. Зыкова и др.]. – М.: Просвещение, 1983. – 244 с.
Metodika prepodavaniya nemetskogo yazyka v pedagogicheskom VUZe: iz opyita raboty [Methods of teaching the German language in the pedagogical university]/ [A.I. Domashnev, K.G. Vazbutskaya, N.I. Zyкова i dr.]. – M.: Prosvetschenie, 1983. – 244 s.
8. Михайлова Л.О. Формування професійно-педагогічної спрямованості особистості майбутнього вчителя в процесі навчання іноземної мови: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.01 „Загальна педагогіка та історія педагогіки“ / Л.О. Михайлова. – Одеса, 1996. – 24с.
Mihaylova L.O. Formuvannya profesiyino-pedagogichnoyi spramovanosti osobistosti maybutnogo vchitelya v protsesi navchannya inozemnoyi movi [Formation of professional-pedagogical orientation of future teachers in learning a foreign language]: avtoref. dis. na zdobuttya nauk. stupenya kand. ped. nauk: spets. 13.00.01 „Zagalna pedagogika ta istoriya pedagogiki“ / L.O. Mihaylova. – Odesa, 1996. – 24s.
9. Николаева С.Ю. Ступеневая система освіти в Україні та система навчання іноземних мов / Николаева С.Ю., Петрашук О.П., Бражник Н.О. – К.: Ленвіт, 1996. – С. 16.
Nikolaeva S.Yu. Stupeneva sistema osviti v Ukraini ta sistema navchannya inozemnih mov [Step education system in Ukraine and the system of teaching foreign languages]/ Nikolaeva S.Yu., Petraschuk O.P., Brazhnik N.O. – K.: Lenvit, 1996. – S. 16.
10. Пассов Е.И. Методическое мастерство учителя иностранного языка / Е.И. Пассов // Иностранные языки в школе. – 1984. – №6. – С. 24-29.
Passov E.I. Metodicheskoe masterstvo uchitelya inostrannogo yazyka [Mastery of teaching a foreign language teacher]/ E.I. Passov // Inostrannyye yazyki v shkole. – 1984. – №6. – S. 24-29.
11. Роман С.В. Професійно орієнтована іншомовна комунікативна компетентність майбутніх учителів іноземної мови як предмет формування в курсі практики усного та писемного мовлення / С.В. Роман // Іноземні мови. – 2012. – №2. – С. 39-45.
Roman S.V. Profesiyino orientovana inshomovna komunikativna kompetentnist maybutnih uchiteliv inozemnoyi movi yak predmet formuvannya v kursi praktiki usnogo ta pisemnogo movlennya [Professionally oriented foreign language communicative competence of future teachers of foreign language as a subject in the course of formation practice of oral and written language] / S.V. Roman // Inozemni movi. – 2012. – №2. – S. 39-45.
12. Сафонова В.В. Культуроведение в системе современного образования / В.В. Сафонова // Иностранные языки в школе. – 2001. – №3. – С. 17-23.
Safonova V.V. Kulturovedenie v sisteme sovremennogo obrazovaniya [Cultural studies in the system of modern education] /

V.V. Safonova // *Inostrannyye yazyki v shkole.* – 2001. – №3. – S. 17-23.

13. Соколова Н.Г. Билингвальные аспекты методической подготовки студентов педагогического колледжа к международному профессионально-ориентированному общению: автореф. дис. на соискание учёной степени канд. пед. наук: спец. 13.00.02 „Теория и методика обучения иностранным языкам“ / Н.Г. Соколова. – М., 1999. – 16 с.

Sokolova N.G. Bilingvalnye aspekty metodicheskoy podgotovki studentov pedagogicheskogo kolledzha k mezhdunarodnomu professionalno-orientirovannomu obscheniyu [Bilingual aspects of methodical preparation of students of pedagogical college to international professional-focused communication]: avtoref. dis. na soiskanie uchyonoy stepeni kand. ped. nauk: spets. 13.00.02 „Teoriya i metodika obucheniya inostrannym yazykam“ / N.G. Sokolova. – М., 1999. – 16 s.

14. Тарнопольський О.Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти: навчальний посібник / Олег Борисович Тарнопольський. – К.: Фірма «Інкос», 2006. – 248 с.

Tarnopolskiy O.B. Metodika navchannya inshomovnoyi movlennevoyi diyalnosti u vischomu movnomu zakladi osviti [Methods of teaching foreign language communication in higher education language setting]: navchalnyy posibnik / Oleg Borisovich Tarnopolskiy. – К.: Фірма «Інкос», 2006. – 248 s.

15. Языкова Н.В. Процесс обучения иностранным языкам как предмет профессионально-методической подготовки будущего учителя / Н.В. Языкова // *Иностранные языки в школе.* – 1994. – №2. – С. 50-54.

Yazykova N.V. Protsess obucheniya inostrannym yazykam kak predmet professionalno-metodicheskoy podgotovki buduschego uchitelya [The process of learning foreign languages as a matter of professional and methodical preparation of future teachers] / N.V. Yazykova // Inostrannyye yazyki v shkole. – 1994. – №2. – S. 50-54.

17. Curriculum für den sprachpraktischen Deutschunterricht an pädagogischen Fakultäten der Universitäten und pädagogischen Hochschulen. – К.: Ленвіт, 2004. – 256 с.

Kirshova O.V. Actual goals and objectives of professionally-oriented language training of would-be teachers in higher institutes of education

Abstract. The article focuses on actual goals of professionally-oriented language training of would-be teachers of the German language in higher institutes of education. The objectives of this training are defined. Particular attention is paid to the implementation of interdisciplinary connections practical classes in a foreign language and disciplines of psycho-pedagogical cycle.

Keywords: *master's degree students, professionally-oriented communicative competence, speech competence, professionally training*

Киршова О.В. Современные цели и задачи профессионально ориентированной языковой подготовки специалистов для высших учебных заведений

Аннотация. В статье обобщены цели профессионально ориентированной языковой подготовки магистрантов по специальности „Язык и литература (немецкий)“. Определены задачи, которые должны быть решены в ходе этой подготовки. Особое внимание уделяется реализации межпредметных связей практических занятий по иностранному языку и дисциплин психолого-педагогического цикла.

Ключевые слова: *магистранты, профессионально ориентированная коммуникативная компетентность, речевая компетентность, профессиональная подготовка*